

פרשת עקב | ה'תשפ"ה

אסור לקרוא בשעת התפלה | נא לשמור על קדושת הגליון

פרשת עקב חמד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכולת ע"ן חאג' - אנגליה

לרפואת כל חולי עם ישראל ולרפואת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב

פרשת עקב - עבודת ה' בשמחה

"והיה עקב תשמעון" (דברים ז', י"ב)

נוראות לישראל ח"ו, ולמה? אומרת התורה: "תחת אשר לא עבדת את ה' אלקיך בשמחה ובטוב לבב מרב כל" (דברים כ"ח, מ"ז). הגורם לכל הרעות הוא חוסר השמחה.

לכאורה מה רוצים מאיתנו. כל כך הרבה צרות, ייסורים, גלויות, שואות, מחלות, תאוות ועוד והכל בגלל שלא שמחים - למה זה כל כך חמור?

מין ה'חפץ חיים' מסביר שהשמחה היא לא תוספת ליפוי והידור המצווה אלא השמחה היא המצווה בעצמה. אם אדם לא שמח בעשיית המצווה אז חסר לו את המצווה עצמה.

בשולחן ערוך (או"ח צ"ג ב') נפסק: "לא יעמוד להתפלל אלא באימה והכנעה, לא מתוך שחוק וקלות ראש ודברים בטלים ולא מתוך כעס אלא מתוך שמחה".

הגאון הרב בן ציון אבא שאול זצ"ל אומר: אדם ששמח בעבודת ה' - מראה על תשוקה לעבוד את ה' באמת. בכל יום שמגיע לישיבה, לכולל או לבית המדרש צריך לרקוד משמחה, שאין אושר יותר גדול מלהיות בארבע אמות של לימוד תורה.

הרב הגאון ר' עזרא עטיה זצ"ל (ראש ישיבת 'פורת יוסף') סיפר, שהיו לו טרדות גדולות והיה מוקף בייסורים קשים, אבל כשהיה בא לישיבה - היה שוכח הכל ולומד בשמחה עד שפניו היו משתנים.

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחסו שליט"א

חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

על הפסוק "והיה עקב תשמעון" (דברים ז', י"ב) - רש"י הקדוש ביאר: "מצוות שאדם דש בעקביו". כידוע, אין 'והיה' אלא לשון שמחה. אפשר לבאר - גם אותם מצוות כביכול שהן קלות-תעשה אותם בשמחה.

בספר 'כד הקמח' (אות ס' ערך שמחה) כתב: "השמחה הזאת היא מצווה מן התורה. האדם נצטווה עליה כי היא עבודה גמורה לה' יתברך וחשובה יותר מן המצווה".

רבתינו הפליגו בעניין השמחה בעבודת ה'. במדרש (שוחר טוב קי"ב) הביא על הפסוק: "במקצתיו חפץ מאד" (תהילים קי"ב, א'), שלא יעשה המצווה באנגריא - עול ותשלום מס שהוא חובה אלא בשמחה.

עוד במדרש (שם) מובא על הפסוק: "עבדו את ה' בשמחה" (תהילים ק', ב'), "כשאתה עומד להתפלל - יהא לבך שמח שאתה עובד לאלוקים שאין כיוצא בו".

בתנא דבי אליהו (רבה פכ"ט) כתוב: "לעולם יעשה אדם מצוותיה של תורה בשמחה".

מובא ב'ויקרא רבה' (ל"ה ט'): "למדתך תורה שכשיהא אדם עושה מצווה, יהא עושה אותה בלב שמח".

בתנא דבי אליהו (פרק ט"ז) שנינו: "מה נשתנה ישעיהו בן אמוץ מכל הנביאים שהוא היה מתנבא כל הטובות וכל הנחמות לישראל יותר מכל הנביאים? מפני שהוא היה מקבל עליו עול מלכות שמיים בשמחה יותר משאר כל הנביאים".

בפרשת 'כי תבוא' כתובים קללות ותוכחות

העלון מוקדש להצלחה בגו"ר

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב
שמאל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי
מאיר ישראל בן רחל ברכה - יראת שמים
ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי
יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה
רון אברהם וב"ב קסיר אפרים וב"ב
רחל ברכה בת פדילה דליה משפ' שטרית
נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב
יוסף ליאור בן דליה אפרת הצלחה בכל העניינים
שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב
י.מ.י.ש כדורי אקבלי יוסף חיים בן נסכה
שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב

דיוג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר חניית בת סימי
תרצה בתיה בת ימנה נינט סיון בת אסתר
עמית בת טובה יוסף בן רוחמה
נתנאל בן ג'ינה אילן בן ג'ולייט
אסף בן סופיה דוד עומרי בן יהודית
מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו
טליה עדן אסתר בת שולמית יפית בת ג'ינה
שירי ימנה בת שולמית שמעון בן שולמית
אנאל חביבה בת שולמית אורן בן נעמי
שושנה שירה בת סילביה מיטל בת שושנה

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו חזרי בן ימנה
אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר זרי
סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית
נועה בת מזל טוב משה מנחם בן רחל
דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה
נעמה בת יפה דגנית בת שושנה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא
ימנה ניצרי בת סטה - בריאות ואריכות ימים
מרדכי ניצרי בן פרח - בריאות ואריכות ימים
מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעמה
סימי בת סוליקה שלו בן מזל פחימה
אורן בן אסתר דינה בת מזל
יהודית אסתר פראדל בת חיה - בריאות ואריכות ימים
נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל
שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה
ליבי ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה
מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה
יהודה אריה בן רחל ברכה טובה בת אורה
יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה
מישא אסתר בת זהרה שאול בן סילביה
ענית בת רחל ברכה בנימין בן יקוט
רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה
רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק בן רבקה
רונית בת סבריה קסנש בת דגטו
יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה
זהבה בת שושנה רייזל

16/08/2025

כ"ב אב תשפ"ה

פרשת עקב

הפטרה: "ותאמר ציון" - ישעיה מ"ט

ר"ת	יציאה	כניסה	י"ם
20:48	19:58	18:47	
20:45	19:56	19:05	ת"א
20:48	19:59	19:08	ח'יפה
20:46	19:57	19:06	ב"ש

העלון מוקדש לעילוי נשמת

משה בן גורג'יה

העלון מוקדש לעילוי נשמת

מרים בת שרה ע"ה

רפואה שלמה

לאיידה חיה בת אסתר

ולילד אלחנן רפאל בן איריס

ולילד אורי חיים בן שלי

זש"ק, פרנסה טובה

ובריאות איתנה

לאליהו ניצרי בן ימנה

וגלית בת מסודי

שואל ומשיב בהלכה - בשר וחלב - חלק י"ג

ההלכות מוקדשות לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

מה הדין של בשר שנשאר בין השיניים לאחר שש שעות?

שאלה:

תשובה:

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחס, רבנות מקומית מבשרת מתוך ספרו 'הכשרות למעשה':

אפילו לאחר ששהה שש שעות מאכילת הבשר, אם מצא בשר בין השיניים צריך להסירו. מקורות: שו"ע (שם).

מכל מקום דווקא כשיועד שיש בשר בשיניים צריך להסירו, אבל בסתם אינו צריך לחשוש ולבדוק, לכן אדם שמסתפק אם נשאר לו בשר בין השיניים בזמן ההמתנה, אינו צריך לחצוץ את שיניו. מקורות: פרי מגדים (מש"ז סק"א) שבסתמא אין צריך לחשוש שיש בשר בין שיניו ורק כשמרגיש שיש בשר תקוע צריך לנקרם. ע"ע בשו"ת ברכת יהודה ח"א (חיו"ד סימן יט) וח"ב (חיו"ד סימן ג) שכתב להתיר כאשר הוא מסופק אם נשאר בשר מכיוון שיש כאן ספק ספיקא. ספק שמא לא נשאר, ואת"ל נשאר, שמא הלכה כדעת הרמב"ם שלאחר שש שעות הבשר הרי הוא כמעוכל. שו"ת מנחת שלמה (סימן נ) כתב שהבשר הנמצא בחורי השיניים נסרח ונמאס ואין שם בשר עליו.

יצאה לו רצועת בשר מבין השיניים ופלט אותה החוצה, די בהדחת פיו. מקורות: הרמ"א (שם) כתב שאם מצא בשר בפיו ופלטו, צריך אח"כ להדיח את פיו. ע"ע בש"ך (סק"ד) ובביאור הגר"א (אות ד).

גם אם בלע את הבשר שמצא בין השיניים והוא לאחר שש שעות, אין צריך שוב להמתין. גם אם הוא בתוך שש שעות נהגו העולם להקל שלא למנות שוב. מקורות: חידושי ההפלאה (יו"ד סימן פט) כתב, אפילו שלכאורה היה צריך להמתין ו' שעות משעת הבליעה, כמדומה שאין העולם נזהרים בזה. ראה בקובץ תורני לחסידות גור ח"א מאמרו של הגרמ"פ זנדר ליישב מנהג העולם שלא להמתין שוב מכיוון שתקנת חז"ל להמתין הוא רק מעיקר האכילה ובליעת בשר שבין השיניים אינה מעיקר האכילה. ראה עוד בהגהות זר השולחן (שם סק"י) ובספר מגלת ספר (סימן פט אות ב). שוב ראיתי בשו"ת אורחותיך למדני ח"ד (סימן פג) שהעלה להקל ואין צריך המתנה שש שעות. פוק חזי מאי עמא דבר. עיין בספר ילקוט יוסף (או"ה ח"ג עמוד שעו) נראה שמחמיר כאשר בלע בתוך שש שעות.

הלועס בשר לתינוק אפילו שאינו בולע ממנה, צריך להמתין שש שעות. מקורות: שו"ע (יו"ד סימן פט ס"א) מפני בשר בין השיניים.

לבני אשכנז נראה שהמיקל על ידי ניקוי השיניים היטב, יש לו על מה שיסמוך. מקורות: ראה בהגהות רע"א (סק"ב) שצייד שדעת הרמ"א להקל בזה, לפי שמעיקר הדין סבירא ליה דאין צריך המתנה שש שעות. כן פסק ביד יהודה (פיה"ק אות יד) וכתב: אבל צריך קינוח והדחה ולנקר שיניו יפה. יש מבני אשכנז המקילים בשעת הצורך להמתין שעה אחת בלבד. ראה עוד בספר בדי השלחן (אות לח). אולם בפתחי תשובה (סק"א) בתחילת דבריו כשמצדד להקל, כתב כן רק על שומן בצירוף דעת הסוברים שלעולם אין צריך המתנה ו' שעות, אומנם ההלכה הביא דעת הפרי מגדים להחמיר.

חשש מגאווה

רבי אברהם קורזנר ידיד נעוריו של הגה"צ רבי אליהו לופיאן זצ"ל כותב: בשנת ה'תשי"ח כשנפגשתי איתו בארץ הקודש רבינו היה אז משפיע רוחני בישיבת כפר חסידים. שהיתי שם כמה ימים הוא הזמין אותי לישון בחדרו. בוקר אחד התעוררתי מוקדם והנה אני רואה את רבי אליהו עומד ליד החלון ומדבר אל עצמו בלחשה כדי שלא להעיר אותי משנתי. הטיתי אוזני ושמעתי כיצד הוא חוזר פעם אחר פעם על הפסוק: "וְלֹא תִבְיָא תוֹעֵבָה אֶל בֵּיתְךָ" (דברים ז', כ"ו). תמהתי, מה פשר שינון הפסוק הזה בעת בוקר מוקדמת. קמתי ממיטתי ושאלתי אותו, במחילה מכבודו שיואיל לומר לי פיתרון דבר זה. הוא ענה לי: "סליחה שהערת את כבודו משנתי", השבתי לו כי הייתי ער מכבר, אבל הטיתי אוזני ושמעתי את הדברים ומבקש אני ממנו לבאר לי מה פשר דבר.

הוא התרצה והסביר: "יודע כבודו כי אנו הולכים עוד מעט להתפלל בישיבה. מקומי בישיבה הוא בכותל המזרח ובני הישיבה מכבדים אותי כשאני נכנס להיכל הישיבה בקימה וגם ממתינים לי אחרי קריאת שמע ותפילת העמידה, אם כן יש לחשוש שמא חס ושלום תיפול גאווה בלב ואף כי לא שייך בזה להיכשל בגאווה ממש, מכל מקום לגבהות לב יש לחשוש והרי נאמר: "תוֹעֵבַת ה' כָּל גְּבוּהַ לֵב" (משלי ט"ז, ה). למה נאמר "כל", אלא בא לרבות שאפילו בכגון דא, מי שהתמנה למשפיע בישיבה וכדומה לזה, שאי אפשר אחרת וצריך גבהות לב ויתכן אף שבכהאי גוונא נאמר להיפך "וְגִבּוֹהַ לֵב בְּדַרְכֵי ה'" (דברי הימים ב' י"ז, ו). בכל זאת, מי יכול לשפוט ולומר שלא תתערב חס ושלום גבהות לב שאינה של מצווה, וממילא נעשה האיש הזה כמי שנאמר אליו "תוֹעֵבַת ה' כָּל גְּבוּהַ לֵב" (משלי ט"ז, ה) רחמנא ליצולן, איך רב כזה יוכל להשפיע על התלמידים?! זו הסיבה שאני משנן פסוק זה של "וְלֹא תִבְיָא תוֹעֵבָה אֶל בֵּיתְךָ" (דברים ז', כ"ו).

כששמעתי דברים אלה, התפעלתי מאד ומרוב שהתרגשתי אמרתי לו בתמיהה: "האם אנשים זקנים כמונו, שבורים ורצוצים בגוף ובנפש, יש לנו עוד לחשוש שמא ניפול בגאווה?", והוא השיב: "מה השאלה, משל למה הדבר דומה, לפצצה איומה שמונחת בפינה או בתוך אולם גדול מזה כמה שנים ובמשך זמן זה חלפו לידה אלפי בני אדם ולא התפוצצה, האם משום כך אין כבר סכנה שמא תתפוצץ עוד?!", (מעובד מתוך 'פתיחה לספר לב אליהו - לתתן עליון')

מנויים

לקבלת העלון חנם ב-email
מידי שבוע, שלח את כתובתך
PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

נתן להקדיש את העלון לעילוי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, חזקת הגון,
חזרה בתשובה וכו' - נא לפנות לליאור בטל" 052-7652084
כתבת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבשם 26 ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 9076926

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו חיים
פנחס בטל" 052-6329144
(הנייד באישור ועדה רוחנית)

הגאון הרב משה מרדכי הלוי שולזינגר זצ"ל- נולד ב-ז' אדר ה'תש"א (1941) בחיפה. בצעירותו למד בישיבת 'מרכז הרב'. משחר ילדותו ניכר בשקדנותו. חזר על תלמודו פעמים רבות מתוך אהבת התורה שלא ידעה שובע. בשנת ה'תשי"ז (1956) אביו נפטר ורבינו עלה לירושלים, שם למד אצל דודו, אחי אמו, הגה"צ רבי ועלו על צ'צ'יק זיע"א. דודו הכניסו לתורת סדר 'קדשים' הבריסקאית בחברותא קבועה של שש שעות מידי יום מהערב עד שתיים בלילה. בשנת ה'תשי"ט (1958) עבר ללמוד בישיבת סלבודקה בבני ברק. נודע כבקי בש"ס, בתנ"ך ובתולדות ישראל. נודע לעילוי. היה הראשון שטבע את המושג 'לקנות ש"ס' בהקפות בשמחת תורה בישיבה- עד אז היו נמכרות ההקפות בכמה מאות דפי גמרא. בשנה האחרת, כבר קנה ש"ס בבלי וירושלמי גם יחד! בשנת ה'תשכ"ד (1964) לאחר נישואיו חשב לגור לתקופה קצרה בבית חמיו בזכרון מאיר. בעקבות פטירת חמיו בשנת ה'תשל"א (1971) רבינו נשאר לגור שם עד יומו האחרון. רבינו ספד לחמיו במשך למעלה משעתיים! מאותו היום התפרסם כדרשן בעל מתק שפתיים. רבינו שימש כראש המדברים בעצרות מרכזיות. שימש כרב ביהמ"ד 'רחי כלה' בבני ברק. משנת ה'תשכ"ט (1969) ועד פטירתו, במשך למעלה מארבעים שנה מסר שם שיעור יומי. מסר שיעורי תורה ושיחות מוסר בבני-ברק. השיעור המפורסם ביותר היה השיעור בדף היומי, רבינו העביר שיעור במשך שלוש וחצי במסירות נפש גם בימי הקיץ החמים בחום הלוהט בשבת לפני שהשימוש במזגן היה נפוץ. בסיום השיעור היה רטוב ותשוש לגמרי. דרשתו השנתית הייתה בליל שביעי של פסח, אליה נהרו רבים מתושבי בני-ברק. הדרשה הייתה ארוכה מהרגיל וכללה דברי מוסר והשקפה, תוך ביקורת על תופעות בתוך הציבור. ייסד וניהל במשך עשרות שנים קרנות צדקה לסיוע לנצרכים. נפטר ב-כ"ז אב ה'תש"ע (2010). חי כ-69 שנים. לזכרו הוקמו רשת כוללי ערב 'משמר הלוי'. ציונו בבית-העלמין בבני-ברק בחלקת שומרי שבת.

אביו: ר' יצחק (בוגר ישיבת ראדין וישיבת מרכז הרב וראש השוחטים בחיפה. בראדין קיבל את הכינוי 'יצחק מתמיד'). **אימו:** מרת סימה. **אשתו:** בת ר' שלמה כהן (נישא בשנת ה'תשכ"ד- 1964. ר' שלמה כהן היה נכד של ה'חשק שלמה' מוילנה והוא היה החברותא של החזון אי"ש בוילנה בתור בחור). **מרביתיו:** הגאון ר' יחזקאל אברמסקי (היה תלמידו המובהק), ר' משה רבהון, הגה"צ רבי ועלו על צ'צ'יק, מרן הגר"ד סולובייצ'יק. **חתנו:** ר' שלמה יעקבזון (משגיח בישיבת 'תפארת ציון' בבני ברק). **מספריו:** **משמר הלוי**- עשרות כרכים על רוב מסכתות התלמוד, על פרשיות התורה ושיחות והספדים **פניני רבינו יחזקאל פניני רבינו הגרי"ז מבריסק פניני רבינו ה'אבי עזרי'** על הרב שך **פניני רבינו 'קהילות יעקב'** על הרב יעקב ישראל קניבסקי.

לאחר פטירת רבינו אחד המנחמים סיפר שהגיע לסלבודקה בשנת ה'תשכ"ב, זכה להיכנס לחדרו של רבינו בפנימיה. הצדיק קיבלו בסבר פנים יפות כהרגלו, תוך שהוא מבליע שאת הקערה לנט"י הוא מכין לעצמו שהוא קם מוקדם, ואחרי שיטול נטילת ידיים הוא יכין גם עבור חבריו בחדר. בנוסף שאל אותו אם הוא מסכים שישאיר את האור דלוק בלילה, והשיב לו שכן. רבינו נשכב במיטתו עם תשובות ה'נודע ביהודה' והגה בו במשך שעות ארוכות. מידי פרק זמן היה מבקש ממנו שיבחן אותו שקלא וטריא בע"פ על עשרות סימני נוב", תוך שהוא מבקש שיבדוק גם אם איננו טועה בציון המ"מ שכותב הנוב", ואם אומר נכון את הדף ואת הסימן והס"ק של כל ספר שמציין אליו הנוב".

הגר"ש זקס מסלבודקה סיפר כי רבינו גילה לו פעם בסוד כיצד לפתור את בעיית הקור העזה בלילות החורף הקרים מאוד בגבעת הישיבה. רבינו ישב ולמד בהיכל ריק והקור היה עצום, עד שגילה בפינת אחד הפרוזדורים שעובר שם צינור של מים חמים העולה ממטבח הישיבה לדירת ראש הישיבה למעלה. רבינו הלך מעת לעת ושפשף את גבו בצינור הזה עד שהיה מתחמם קמעא ושוב חזר לתלמודו.

אחד המנחמים סיפר: לפני כמה שנים עמדתי לפני נישואי בני. לא היה בידי אף לכדי המינימום הנצרך להוצאות הנישואין, אפילו בגדים להלביש את החתן לא היו לי. נכנסתי לרבינו במר נפשי עם הבן החתן וסיפרתי לו על כך. רבינו לתדהמתי פרץ בבכי ואמר שאין לו מה לתת כי הקופה ריקה לגמרי ויש לו הרבה התחייבויות שאין לו מהיכן לפרוע. בכל זאת, אחרי דקה קם והלך והביא לנו 1,500 שקל. מהכסף הזה קנינו לחתן בגדים לחתונה.

בנו סיפר: ליבו הרחום לא יכול היה לעמוד בצער זולתו. כשהיה מגיע אליו משהו ומשיח את מועקתו, היה אומר לו: "די, מרגע זה זהו הבעיה שלי ולא שלך". מרוב שמחה על הצלחתו בפרויקטים שונים של צדקות, התחלתי לחשוב פעם כי הדבר עולה בידו בנקל, עד שהזדמנתי לביתו בוקר אחד בעת שהיה צריך לגשת לגביר פלוני. ניכר היה במוחש שהקושי שלו בפעולה זו הוא עצום, למרות זאת לא עלתה על דעתו האפשרות המתבקשת להתחמק מהעניין.

רבים זוכרים את ימי השוק הגדולים, ערב יוה"כ"פ וכן יום הפורים, עת היה ביתו הפוך לרשות הרבים של מסירת כספי פדיון כפרות ו'מתנות לאביונים'. אירע פעם שאדם מסוים החליט לצל את גודל השעה והמקום ועמד בפתח החדר כשהוא מבקש צדקה מהמוני הבאים. בני הבית נדהמו מהחוצפה של אותו אדם, אבל רבינו לא הניח לומר לו אף מילה. כשחלפו שעות, רבינו אף הגדיל לעשות בפנותו אליו במאור פנים: "אתה עומד הרבה זמן בלי להכניס מאכל לפיך, שמא תרצה לאכול משהו?".

רבינו דרש בפעם הראשונה בפומבי בשנת ה'תשל"א (1971) כשספד על חותנו ר' שלמה כהן. בשנת תשל"ג (1973), כשנפטרה הרבנית מרים, אשת מרן הרב יעקב ישראל קניבסקי (ה'סטייפלר'), בעלה הפציר בו שיספיד אותה והדריך אותו לגבי תוכן ההספד. במוצ"ש שלאחר פטירת מרן הרב שך רבינו הספידו בבית מדרשו 'רחי כלה', במשך כשלוש שעות. (הסיפורים מעובדים מתוך 'רבי משה מרדכי')

להלן סיפור מופלא המעובד מתוך העלון 'השגחה פרטית'. יש בסיפור זה כדי ללמדנו על הסגולה של אמירת ברכת המזון מתוך הכתב. להלן הסיפור מפי בעל המעשה:

מאז שנפתח קו השגחה פרטית, התעוררנו החברותא ואני לשוחח מדי פעם בענייני אמונה. בערב ר"ח כסלו נסענו יחד למירון. ניצלנו את הדרך לשיחה בענייני אמונה. הוא סיפר לי סיפורים של השגחה פרטית אצלו אני סיפרתי לו משלי. יחד הודינו לבורא עולם על הכל.

סיפרתי לחברי על ההתמודדות שיש לי בענייני פרנסה. כמה אני לחוץ וכמה קשה לי. בפרט עכשיו כשבחסדי השי"ת גם אירסתי את בני. חברי התחיל לדבר על פלאי הסגולה של 'ספר החינוך' – לברך ברכת המזון בכוונה מתוך הכתוב. הוא אמר לי שזו סגולה בדוקה ומנוסה.

אמרתי לו שזה כבר כמה שנים שאני לא נוטל ידי לסעודה באמצע השבוע. "מהיום תאכל לחם בכל יום ותראה ברכה", הוא אמר. הסברתי לו שיש לי קושי בריאותי, אבל הוא לא קיבל את הדברים. "תגיד לרבנית שלך שתאפה לחמניות קטנות. בכל סעודה תאכל לחמניה אחת. קבלו על עצמכם שגם אתה ואשתך תברכו בכל יום ברכת המזון".

ראיתי שבכל מאודו הוא רוצה לעזור לי אבל קשה לשנות הרגל של שנים. כאשר חזרתי הביתה בערב ראש חודש, חשבתי ללכת לכותל המערבי להתפלל ערבית. הצעתי לאשתי להצטרף אליי וכך הגעתי לרחבת הכותל.

שם נתקלתי בעלון השגחה פרטית. בעמוד הראשון היה סיפור על יהודי שהתקשה בפרנסה והחליט להתחזק בסגולה של 'ספר החינוך' ולברך ברכת המזון בכוונה. הוא סיפר שראה שזה עזר לו ולכן הוא פרסם את הדברים.

ראיתי בכך סימן משמיים. כבר באותו ערב דיברתי על כך עם רעייתי והיא אפתה לחמניות קטנות בשיעור המחייב בברכת המזון. התחלתי בשגרת סעודות. נוטל ידיים, אוכל ומברך את הקב"ה על כל החסדים והטובות שעושה עימנו.

עברו פחות משבועיים. חבר עשיר ניגש אליי. אני יודע שיש לו כסף אבל מעולם לא קיבלתי ממנו סכומים גדולים. הוא ניגש אליי מעצמו ואמר: "אתה עומד לחתן את הבן. יש לי שבילך 10,000 ₪. כשתצטרך, תבוא לקחת ממני".

השתוממתי והודיתי לו. אחר כך חשבתי שמן הסתם לא תצא תועלת מהצעתו כיוון שבטבעי אני מתבייש לבקש צדקה. למחרת התברר שהחבר חשב על כך. "תקשיב", הוא ניגש אליי ואמר, "אתה לא צריך לבקש את הכסף. קח עכשיו את כל הסכום". הוא הוציא מול עיניי חבילה נכבדת של שטרות כחולים: עשרת אלפים שקלים במזומן.

התרגשתי מאוד ונפעמתי ממש. החלטתי לשדרג את הקבלה שקיבלנו על עצמנו. ביום שישי בזמן שכל הילדים בבית אספתי את כולם. הראיתי להם את חבילת השטרות של 10,000 ₪. שוחחתי מעט על מצבנו הכלכלי ועל כך שב"ה אנחנו גם עומדים לפני חתונה. ביקשתי שגם הם יקבלו על עצמם לברך ברכת המזון בכוונה מתוך הכתב.

מובן שלא מקיימים מצוות רק בשביל הסגולות ולכן הרחבתי בזכותנו הגדולה להודות לה' על טובו וחסדו. בשבת קודש הייתה התעוררות גדולה. בשולחן שבת בירכו כולם מהסידור.

הישועות התחילו לרדוף אחרינו. **אשתי שעד אז לא עבדה, מצאה עבודה קלה ונעימה. אמנם לא מדובר בסכום גדול אבל בהחלט בהכנסה שיש בה כדי לסייע.**

אני לומד שני סדרים בכלל ובערב עוסק בעבודה מסוימת כדי לצאת ידי חובת ההשתדלות. עד אז לא עלה בדעתי לבקש העלאה במשכורת. כשראיתי את השפע היורד מהשמיים חשבתי שאפשר לנסות גם את זה. **ביקשתי העלאה וכבר למחרת הודיעו לי שיוסיפו לי סכום יפה בכל חודש.**

אחד מהילדים השקיע באופן מיוחד בברכת המזון. יום אחד נקרעו לו הנעליים באופן שכבר אי אפשר ללכת בהן. אמרתי לאשתי שתיקח 250 ₪ מתוך סכום כסף שהיה מוכן אצלי כדי להחזיר הלוואה. קיוויתי שבקרוב אוכל להשלים את החסר.

היא הלכה עם הבן לחנות נעליים. שם הוא מדד נעל מצוינת במידה המתאימה. "אני רוצה את הנעל הזאת בדוגמה אחרת", אמר. המוכר הסתכל על הקופסה ואמר לו: "אם תיקח את הנעל הזאת שאתה מודד, תקבל אותה בחינם".

המוכר הסביר: "היה כאן נער שקנה את הנעליים והלך איתן ברחוב במשך שעה עד שהחליט שהן לא טובות לו. הבעיה הייתה שהוא כבר הלך איתן שעה ברחוב. אנחנו לא מוכרים נעליים שכבר הלכו בהן. **אביו אמר לי שאתן אותן בחינם למי שצריך.** סימנתי על הקופסה שהנעליים האלה הן בחינם".

כבר באותו יום אשתי החזירה לי את הכסף. הבן גדל והיה צריך חליפה חדשה. ראיתי מודעה של רשת חנויות ידועה, המודיעה על 50% הנחה. אמרתי לבני, "זאת הזדמנות לקנות לך חליפה במחיר טוב". כשהגענו לחנות גילינו שההנחה היא בסה"כ על כמה סוגים של מכנסיים. על חליפות יש הנחה של 20% בלבד. הבחנתי בחליפות בודדות שעליהן מחיר של 500 ₪. אמרתי לבני, שמחיר חליפה מגיע ל-1000 ₪.

כשהגענו לקופה התברר שיש הנחה על החליפה. **למעשה שילמנו עליה 360 ₪ בלבד.** אלו הסיפורים שהתקבצו אצלנו בתקופה קצרה. כולם בעקבות הסגולה הבדוקה של ברכת המזון. כל זאת מלבד הזכות לקיים מצוות עשה דאורייתא בשמחה ובטוב לבב.

<p>לע"נ</p> <p>תנצב"ה</p>	<p>הרב שמואל בן שמחה דרז"ל הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל שמואל בן רבקה ז"ל משה בן רוזה ז"ל אביחי בן אסתר ז"ל נעימה בת גורג'יה ע"ה דוד בר חסיבה ז"ל רפאל בן אסתר ז"ל שמעון בן שמחה ז"ל ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל אורה בת נעימה ע"ה שמעון בן חנה ז"ל גורג'יה בת נעימה ע"ה</p>	<p>הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל אסתר בת בלה ע"ה נעמי בת כותן ע"ה מרים בת בלה ע"ה צדיק חכם בן חזיה ז"ל שני בת אסתר ע"ה מסודי בת חביבה ע"ה יונה בן סעדה ז"ל ברכה בת מרדכי ע"ה יעקב בן נעמה ז"ל שרה בת מורברי רחל ע"ה אלון בן סעדה ז"ל</p>	<p>הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל אביבה בת אירון ע"ה אברהם בן יונה ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל חי יזי בן קלרה ז"ל יוסף בן סעדה ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה יעקב בן סלימה ז"ל ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה מישא אסתר בת זרה ע"ה אברהם בן דינה ז"ל</p>	<p>הרב שבתי בן אסתיא אטון זצ"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל גאלה בת טובה ע"ה עמירם בן דבורה ז"ל ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל דב בן יצחק ז"ל סוליקה בת עישה ע"ה סלים בן פרחיה ז"ל לטיף בן פרחיה ז"ל דניאל רפאל בן חגית ז"ל יהודה בן סעידה ז"ל עפאת בת השמת ע"ה</p>	<p>ולד יחיא בן יוסף ז"ל יצחק בן ברקו דב ז"ל שרה בת נרקיס ע"ה אביגדור בן גלוי ז"ל מסעוד בן יקוט ז"ל מזל בת שמעון ע"ה יוסף בן מרים נוסרת ז"ל רחל רפאת בת השמת ע"ה יעקב בן אסתר ז"ל מאיר בן נעמי ז"ל זילפה בת רנדה ע"ה אביבה לויש ע"ה כל נשמות עם ישראל</p>
---	--	--	--	--	--